

שלו, כאשר פוטר בשנת 1920 מתפקידו כאחראי מטעם יק"א בגליל העליון.

הקדמתי את המאוחר. אנחנו עדים בראשית זמננו בגליל, בשנת 1907. שמו של קלוריסקי יჩזור ויופיע בכל שאספּר בדף הבאים.

בראש-פינה, והכנות לקרה מטולה

הגענו לראש-פינה ושהינו בה כל אותו חורף עד שחזר מר וילקומיץ מחווץ לארכ¹⁷. אחד מבתי הפקידות היה בитנו לתקופה זו.

הבית נמצא ברחוב העליון של המושבה, מול משרד יק"א ובית וילקומיץ. לידו בית אלתר שוורץ שהוא בו גם מלון.¹⁸

סמוך לבואנו לראש-פינה נודע שאחד הרבניים של צפת ראה בחלום שרעידת אדמה תפקוד את האיזור...

כידוע סבלה צפת בעבר מרעש קשה שהרס חלק מהעיר וגרם לקרבות רבים. והנה בראש-פינה האמיןו לחלום זהה. אנשים עזבו את בתיהם והקימו אוהלים בשטח הגורן מפחד רעידת האדמה.

עbero ימים אחדים, ורעדת האדמה לא קורתה, ואז חזרו רוב האנשים לבתיהם פרט לבודדים שעדיין נשארו באוהלים ליתר בטחון.

על המאורע נתבקשו לכתוב חיבור בבית הספר ולספר מה עבר עליינו בקשר למאורע שלא קרה...

אבא מצא באחד הימים הזדמנות להגיע למטולה עם קלוריסקי, התלהב מהמקום והחליט מניה-וביה על קבלת התפקיד המוצע במטולה.

עשה מיד הכנות ראשונות: רכש כמה כבשים ואנחנו הילדים כבר ספרנו את הולדות שיוולדו, וכאשר אלה יוסיפו ווילידיו יהיו לנו המון כבשים וטלאים... גם פרה כבר הייתה לנו וספקה חלב לשתייה.¹⁹

כאשר הגיעו למטולה בחג הפ██ח כבר היוו בארץ ישראל שנים אחדות, בהן נדדו וחיו במסומות שונות.

היהתי ילד בן תשע ולא יכולתי לדעת או שבמוקם הקטן והנידח הזה אשתחן במעשים וairoעים מסעירים במשך השנים הבאות.

ואבא - כאילו ידע שזו המקום בו יגישים את כל שאיפותיו הציוניות. כאן יוכל להיות מורה בישראל, מחנך דור עובד אדמה, כאן יוכל לעבוד את אדמת הארץ ישראל בעצמו. הרגשה זו דבקה גם בנו למן הרגע הראשון.